

sis akaspiit nõuna pütsamaa: Ostan Non ja Kopps Ants 3 muisnikku ära.
 Ants kieft ja nua ja järne ära, fis Ants tulli fis mällä, kõik on asti.
 fis väärne enestele kah noored naefed jaab öpta poole. Siur oot läks mõõdă,
 jaada. ja oetamadki. Spindel lõi, kuhelub öö maja. Ants kastab: „Junala pää-
 Kodu Jari, alli, et igaüks kordamöödib on öörnaja, aga Kurjad vaimud
 naestelle tööri meha töökordat ja inge ^{peirat} kaled, muil on neudega alati
 siis pehkuval. Aga ilma asutate tegemist! ^{on} Oori peimes aga ütles:
 „Nüt olli Kurj Kargas, Ants jällegi!“ Põle kantti olennasti, rutiiniisnefli
 petnad. „Lähme tapame Ants äh!“ ei tee Kurjad vaimud midägit; kui
 ütlesit mäisinikut. Tütpul olli Tatulemad, küll näitärne, Rus tee lääb,
 all keller valmis; kui ta satku nüüd hukk lükpigit mällä ja akaspid obefit
 leks ta pisi ja ütles naefele: „Kui ärri ^{lahti} vätima. Vake ajal panni Ants
 tulened, fis ütle, et Ühospagan keld ^{ühe} mäisiniku ~~on~~ oorimeeste peh-
 malle kantti öpetab ja et ma teisi kide pekk. „Sünä, tos on üks Kurji-
 ka jeda äretan. Kui ärri kah taks ^{vaimi},“ üüpsit vaimust, kui tegi
 mat üppi, fis jaada nad üks ^{asun} tullid, vibefit mäisiniku kinni
 alla. Naene tegi selle. Kui nüüd si tiri pigi jaec päile see auha. Üla-
 epiinene ärrä Ants jutule taktis ^{se} ajil tõde Ants jälle teip mäisiniku
 tulla, rapjas Ants pää otseft ära ^f keldrist mällä, kellega nõuna pannuti
 ütles: „See on munu jägu.“ siisid ja kolmandajäda kah.